

ARREST VAN HET GERECHT (Vijfde kamer)
10 mei 1994

Zaak T-512/93

J. Stempels
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren – Verzoek om voorafgaande goedkeuring – Ontbreken –
Ziektekosten – Vergoeding – Uitgesloten”

Volledige Franse tekst II - 437

Betreft: Beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie houdende
afwijzing van verzoekers klacht tegen de weigering om de kosten van
tandheelkundige implantaten te vergoeden.

Beslissing: Verwerping.

Resumé van het arrest

Bij brief van 25 oktober 1989 stuurt verzoekers arts de Commissie een
kostenbegroting voor een behandeling die de plaatsing van tandheelkundige
implantaten omvat. Vervolgens stuurt de verzoeker de Commissie een factuur de

dato 14 oktober 1990 betreffende een behandeling ter voorbereiding van de plaatsing van implantaten. De Commissie aanvaardt deze te vergoeden.

Op 19 oktober 1990 beslist het Beheerscomité van het gemeenschappelijk stelsel van ziektekostenverzekering voor de instellingen van de Europese Gemeenschappen, vanaf 1 januari 1991 tandheelkundige implantaten niet meer te vergoeden. Dit principebesluit wordt op geen enkele wijze bekendgemaakt.

Op 15 augustus 1991 ondergaat verzoeker een verwijdering van implantaten, welke hem op 27 februari 1992 wordt vergoed. Op 20 december 1991 wordt aan de Commissie een prijsopgave voor nieuwe tandheelkundige implantaten gezonden.

Op 29 november 1992 vraagt verzoeker om vergoeding van de kosten van de op 31 maart 1992 geplaatste implantaten. Op 9 december 1992 wordt hem meegedeeld, dat de Commissie de prijsopgave niet heeft ontvangen en dat tandheelkundige implantaten sedert 1 januari 1991 niet meer voor vergoeding in aanmerking komen. Daarop zendt verzoeker de Commissie een kopie van de betrokken prijsopgave.

In januari 1993 zendt de Commissie verzoeker een afrekening waarin wordt verklaard, dat een bedrag van 8 416,3 SFR ter zake van zijn implantaten niet voor vergoeding in aanmerking komt, alsmede een brief, waarin onder meer wordt gezegd, dat de raadgevend tandarts een gunstig advies heeft uitgebracht voor de *uitzonderlijke* vergoeding van de kosten voor een vaste prothese, niettegenstaande het ontbreken van een prijsopgave.

Ten gronde

1. *Het middel als zou het principebesluit van 19 oktober 1990 in strijd zijn met artikel 72 Ambtenarenstatuut en met het evenredigheidsbeginsel*

Het Gerecht verklaart dit middel ongegrond: aangezien verzoeker geen voorafgaande goedkeuring voor de plaatsing van nieuwe implantaten heeft gekregen en niet heeft

geïnformeerd naar het gevolg dat aan zijn verzoek was gegeven, kan hij de Commissie niet aanrekenen, dat deze hem vergoeding heeft geweigerd voor de kosten betreffende zijn implantaten, waarvoor voorafgaande goedkeuring is vereist. Hij had immers moeten weten, dat het achterwege blijven van een antwoord van de instelling op zijn verzoek om goedkeuring na het verstrijken van de in artikel 90, lid 1, Ambtenarenstatuut gestelde termijn van vier maanden een stilzwijgend genomen besluit tot afwijzing vormde, waartegen een klacht kon worden ingediend (r.o. 24 en 25).

Verzoeker stelt vergeefs, dat een verzoek om voorafgaande goedkeuring wegens het bestaan van het principebesluit hoe dan ook nutteloos zou zijn geweest. Dit principebesluit is immers hooguit een interne richtlijn die de beslissingspraktijk van de Commissie codificeert, maar waarvan deze wegens de bijzondere omstandigheden van een concreet geval kan afwijken. In die omstandigheden had verzoeker moeten informeren naar het gevolg dat aan zijn verzoek om goedkeuring was gegeven, ten einde te vernemen, of de Commissie zich in zijn geval aan haar interne richtlijn zou houden, dan wel specifieke gronden had gevonden om daarvan af te wijken, waarbij de betrokkene over de rechtsweg van de artikelen 90 en 91 Ambtenarenstatuut beschikt voor het geval hij het niet eens is met het op zijn verzoek om voorafgaande goedkeuring genomen besluit (r.o. 26).

2. Het middel inzake schending van verzoekers gewettigd vertrouwen met betrekking tot zijn recht op vergoeding van de kosten van de implantaten

Het Gerecht verwerpt dit middel, op grond dat de factuur van 14 oktober 1990 het enige stuk is waaruit de Commissie zou hebben kunnen opmaken, dat verzoeker tandheelkundige implantaten liet plaatsen, en dat de vergoeding betreffende die factuur bij verzoeker geen gewettigd vertrouwen met betrekking tot de vergoeding van de eigenlijke implantaten heeft kunnen doen ontstaan (r.o. 38).

Bij gebreke van goedkeuring voor de op 31 maart 1992 geplaatste implantaten, had overigens de kostenbegroting van 25 oktober 1989 noch de vergoeding van 27 februari 1992 betreffende de op 15 augustus 1991 ondergane verwijdering van implantaten, die geen enkel verband houden met het omstreden verzoek om vergoeding, bij verzoeker een gewettigd vertrouwen kunnen wekken, dat de betrokken plaatsing van implantaten impliciet was goedgekeurd en zou worden vergoed (r.o. 39).

Bovendien kon ook de vrijwillige vergoeding van de kosten voor het plaatsen van andere vaste prothesen dan implantaten geen gewettigd vertrouwen met betrekking tot de vergoeding van de handelingen betreffende de tandheelkundige implantaten doen ontstaan (r.o. 41).

3. Het middel inzake schending van de bijstandsplicht

Aangezien verzoeker stelt, dat de Commissie door geen begrip te tonen voor zijn situatie het grondbeginsel van bijstand heeft geschonden, vormt dit middel in feite een verzoek om mildheid. Het staat evenwel niet aan het Gerecht, zelfs niet in het kader van de volledige rechtsmacht ter zake van geldelijke aangelegenheden, de Commissie te gelasten mildheid te betonen of zelf mildheid contra legem te betonen (r.o. 45 en 46).

Dictum:

Het beroep wordt verworpen.